

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

Den 29. januar 1973.

Notat om momsreglerne for biler og om registreringsafgift af varebiler.

1. De siden 24. maj 1969 gældende momsregler har deres udspring i merværdiafgiftslovens § 16. Denne bestemmelses stk. 1 lyder således: „Til den indgående afgift medregnes alene afgift af indkøb m. v., der *udelukkende* vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.“ Det vil sige, at kun den moms, der hviler på indkøb, som helt medgår til en afgiftspligtig aktivitet, kan fradrages i virksomhedens afgiftsregnskab som indgående afgift. Anvendt på biler betyder reglen, at der for et leveret motor-køretøj — personbil eller varevogn —, som kun benyttes til kørsel for den afgiftspligtige virksomhed, er fuld fradragsret for moms på både anskaffelse og drift.

Stk. 2 i § 16 lyder således: „Finansministeren kan fastsætte regler, hvorefter der til den indgående afgift kan medregnes nærmere fastsatte andele af afgiften på indkøb m. v., som *ikke udelukkende* vedrører omsætningen af varer og afgiftspligtige ydelser.“ Der er med hjemmel i denne bestemmelse i bekendtgørelse af 19. september 1969 om delvis fradragsret for merværdiafgift fastsat regler om fradrag for moms af indkøb til blandet anvendelse. For personbiler samt vare- og lastbiler med tilladt totalvægt ikke over 3 tons, der benyttes til blandet anvendelse, gælder følgende: Der er ingen fradragsret for afgiften på anskaffelse af køretøjerne (købet), men fuld fradragsret for afgiften vedrørende driften (benzin, olie, vedligeholdelse og reparation). For lastbiler med totalvægt over 3 tons, der anvendes til blandet kørsel — hvilket ikke forekommer særlig hyppigt — kan momsen af både anskaffelse og drift medregnes til virksomhedens indgående afgift med den andel, som skønsmæssigt vedrører virksomheden.

I lovens § 16, stk. 3, punkt a-f, opregnes en række tilfælde, hvor fradrag for indgående afgift er udelukket, altså ikke blot hvor der er tale om indkøb til blandet anvendelse, men også selv om indkøbet udelukkende skal anvendes til brug for virksomheden. Fradragsret er således udelukket for moms af repræsentation, gaver og hotelophold.

Man forestiller sig nu, at disse undtagelser fra den almindelige fradragsregel suppleres med et nyt punkt g i loven, hvorefter der ikke er fradragsret for udgifter vedrørende anskaffelse og drift af personbiler samt varevogne ikke over 2 tons totalvægt. For vare- og lastvogne over denne vægtgrænse kunne de gældende regler bibeholdes.

Toldvæsenet har meddelt, at man ved at ændre reglerne som her skitseret ville slippe for at beskæftige sig med spørgsmålet, om sådanne køretøjer udelukkende anvendes til kørsel for virksomheden, eller om de tillige anvendes til anden kørsel. (Kun i førstnævnte tilfælde er der jo fradrag for moms ved anskaffelsen). Toldvæsenet ville endvidere slippe for at skulle kontrollere, om køretøjet er indregistreret i indehaverens navn og ikke i en medarbejders navn (i sidstnævnte tilfælde er der ingen fradragsret, selv om køretøjet også benyttes til kørsel for virksomheden). Toldvæsenet skulle heller ikke længere kontrollere, om de indkøb, der er foretaget og fratrukket som driftsomkostninger til disse biler, vedrører køretøjets drift.

Sammenfattende skønner toldvæsenet, at konsekvenserne af en ændring som her omtalt ville betyde en lettelse for administrationen i forhold til de gældende regler på området.

2. Under samrådet blev det påpeget, at en stramning af momsreglerne for biler ville